

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Urlińska

Protokolant Simona Marcjanek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 stycznia 2018r.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej –

sprawy:

A. M. s. G. i S. z domu W. urodzonego

w dniu(...) w M.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 8 lipca 2016 roku w O. przy ul. (...) działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i w celu uzyskania dla siebie od (...) Bank S.A. z/s we W. pożyczki nr (...) na zakup towarów i usług w postaci telewizora i tabletu oraz od (...) Bank (...) S.A. pożyczki nr (...) na zakup laptopa marki A. o nr seryjnym (...) (...), doprowadził:

- (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 6 619,22 zł w ten sposób, że zawarł umowę pożyczki nr (...) na zakup towarów i usług w postaci telewizora i tabletu wprowadzając w błąd przedstawiciela banku co do zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. z/s w O. i osiąganych dochodów oraz zamiaru spłaty pożyczki w ten sposób, że przedłożył nierzetelne oświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym dla uzyskania pożyczki znaczeniu, oświadczając w zawartej umowie, że jest osobą zatrudnioną w (...) Sp. z o.o. z/s w O. na nieokreślony z zarobkami w wysokości 1000 zł miesięcznie, podczas gdy w rzeczywistości nie był zatrudniony w w/w spółce, a tym samym nie osiągał takiego wynagrodzenia, a także:
- doprowadził (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 6 915,14 zł w ten sposób, że zawarł umowę pożyczki nr (...) na zakup laptopa marki A. o nr seryjnym(...) wprowadzając w błąd co do zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. z/s w O. i osiąganych dochodów, a tym samym zamiaru spłaty pożyczki, w ten sposób, że przedłożył nierzetelne oświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym dla uzyskania pożyczki znaczeniu, oświadczając w zawartej umowie, że jest osobą zatrudnioną w (...) Sp. z o.o. z/s w O. na czas nieokreślony z zarobkami w wysokości 1000 zł miesięcznie, podczas gdy w rzeczywistości nie był zatrudniony w w/w spółce, a tym samym nie osiągał takiego wynagrodzenia
- tj o czyn z art. 286§1 kk i art. 297§1kk w zw z art. 11§2kk w zw z art. 12 kk

I. Oskarżonego **A. M.** uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu i za to z mocy art. 286§1 kk i art. 297§1kk w zw z art. 11§2kk w zw z art. 12 kk opierając wymiar kary o art. 286§1 kk w zw z art. 11§3kk skazuje go na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności

II. Na podstawie art. 69§1i2 kk art. 70§1 kk wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza tytułem próby na okres lat 2 (dwóch)

III. Na podstawie art. 46§1 kk orzeka środek karny obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwot

- 6619,22 złotych na rzecz (...) Bank SA

- 6915,14 złotych na rzecz (...) Bank (...) SA,

IV. Na podstawie art. 230§2 kpk dowód rzeczowy w postaci oryginału umowy kredytu (...) przechowywany na karcie 39 zwraca (...) Bank (...) SA, pozostawiając jej kopię w aktach,

V. Na podstawie art. 230§2 kpk dowód rzeczowy w postaci oryginału umowy kredytu nr (...) przechowywany na karcie 74 (...) Bank SA pozostawiając jej kopię w aktach,

VI. Na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i opłaty.

Sygn. akt VII K 934/17

UZASADNIENIE

na podstawie art. 423 § 3 k.k. wobec złożenia wniosku o uzasadnienie w zakresie dotyczącym orzeczenia o karze ograniczone do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz wskazanych tam rozstrzygnięć.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z 4 stycznia 2018 r. A. M. został uznany za winnego tego, że w dniu 8 lipca 2016 roku w O. przy ul. (...) działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i w celu uzyskania dla siebie od (...) Bank S.A. z/s we W. pożyczki nr (...) na zakup towarów i usług w postaci telewizora i tabletu oraz od (...) Bank (...) S.A. pożyczki nr (...) na zakup laptopa marki A. o nr seryjnym (...), doprowadził :

(...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 6 619,22 zł w ten sposób, że zawarł umowę pożyczki nr (...) na zakup towarów i usług w postaci telewizora i tabletu wprowadzając w błąd przedstawiciela banku co do zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. z/s w O. i osiąganych dochodów oraz zamiaru spłaty pożyczki w ten sposób, że przedłożył nierzetelne oświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym dla uzyskania pożyczki znaczeniu, oświadczając w zawartej umowie, że jest osobą zatrudnioną w (...) Sp. z o.o. z/s w O. na nieokreślony z zarobkami w wysokości 1000 zł miesięcznie, podczas gdy w rzeczywistości nie był zatrudniony w w/w spółce, a tym samym nie osiągał takiego wynagrodzenia, a także:

- doprowadził (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 6 915,14 zł w ten sposób, że zawarł umowę pożyczki nr (...) na zakup laptopa marki A. o nr seryjnym (...) wprowadzając w błąd co do zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. z/s w O. i osiąganych dochodów, a tym samym zamiaru spłaty pożyczki, w ten sposób, że przedłożył nierzetelne oświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym dla uzyskania pożyczki znaczeniu, oświadczając w zawartej umowie, że jest osobą zatrudnioną w (...) Sp. z o.o. z/s w O. na czas nieokreślony z zarobkami w wysokości 1000 zł miesięcznie, podczas gdy w rzeczywistości nie był zatrudniony w w/w spółce, a tym samym nie osiągał takiego wynagrodzenia

- tj o czynu z art. 286§1 kk i art. 297§1kk w zw z art. 11§2kk w zw z art. 12 kk

Uznając oskarżonego **A. M.** za winnego dokonania zarzucanego mu czynu Sąd z mocy art. 286§1 kk i art. 297§1kk w zw z art. 11§2kk w zw z art. 12 kk opierając wymiar kary o art. 286§1 kk w zw z art. 11§3kk skazał go na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności. Jednocześnie na podstawie art. 69§1i2 kk art. 70§1 kk wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres lat 2 (dwóch).

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd miał na uwadze, zgodnie z dyrektywami wynikającymi z art. 53 kk, zarówno stopień winy, jak i społecznej szkodliwości czynu przypisanego, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara ta ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Należy w tym miejscu wskazać, że czyn oskarżonego charakteryzował się dużym stopniem społecznej szkodliwości, na taką ocenę wpływ miał przede wszystkim rodzaj naruszonego przez oskarżonego dobra chronionego prawem, jakim jest mienie, działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nadto okoliczności i sposób jego popełnienia, jak też postać jego zamiaru.

Sąd za okoliczności łagodzące uznał jego uprzednią niekaralność.

W tym stanie Sąd uznał, iż w sprawie zachodzą przesłanki uzasadniające warunkowe zawieszenie oskarżonemu orzeczonej kary pozbawienia wolności. Wziął tu pod uwagę właściwości i warunki osobiste oskarżonego, jego dotychczasowy sposób życia. Sąd w tych okolicznościach podzielił, że orzeczenie kary pozbawienia wolności w wymiarze bezwzględny jako bezcelowe. Oskarżony nie jest bowiem osobą zdemoralizowaną i nie stanowi istotnego zagrożenia dla porządku prawnego.

Tym samym Sąd dał wyraz zasadzie „ultima ratio” kary pozbawienia wolności określając prymat kar wolnościowych przed karą pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia uznając, iż będzie ona wystarczająca dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary. W ocenie Sądu, po stronie oskarżonego istnieją bowiem przesłanki, które zawarte są w art. 69§1 i 2 kk, a które dają możliwość zastosowania wskazanego środka probacyjnego. Orzeczeniu tego środka towarzyszy przekonanie Sądu, iż będzie to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, w szczególności z punktu widzenia zapobieżenia jego powrotowi do przestępstwa.

Sąd omyłkowo nie orzekł żadnego z obowiązków wskazanych w art. 72§1 kk, choć w takim wypadku jest ono obligatoryjne. W ocenie Sądu zasadnym w sprawie byłoby nałożenie obowiązku pisemnego informowania Sądu o okresie próby, jednakże brak przedmiotowego rozstrzygnięcia jest wynikiem przeoczenia.

Jednocześnie na podstawie art. 46§1 kk Sąd orzekł obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, co będzie naturalną konsekwencją popełnienia przedmiotowego czynu oraz realną dolegliwością.

O dowodach rzeczowych orzeczono w punktach IV i V wyroku.

W tych okolicznościach tak wymierzona oskarżonemu kara – uzupełniona o wskazany obowiązek z art. 72§1kk byłaby adekwatna do stopnia jego winy, uwzględnia też cele kary jakie ma wobec niego osiągnąć jak i stopień społecznej szkodliwości czynów.

Mając na uwadze sytuację majątkową i osobistą oskarżonego Sąd na podstawie art. 624§1 kpk uznał, iż nie jest on w stanie uiścić kosztów sądowych i opłaty na rzecz Skarbu Państwa, zwłaszcza wobec rozmiaru orzeczonego obowiązku naprawienia szkody, dlatego też w tym zakresie orzeczono jak w punkcie VI wyroku.